

Η εκτροπή της Συνόδου για την Ασφάλεια στο Μόναχο

του Τιερί Μείσάν

Δαμασκός (Συρία), 21 Φεβρουαρίου 2017

Η Ιστορία το επιβεβαιώνει: κάθε φορά που καταρρέει ένα σύστημα, οι ηγέτες του δεν το συνειδητοποιούν παρά μόνο όταν έχουν παρασυρθεί από την καταιγίδα. Έτσι, οι πολιτικοί ηγέτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που συνήλθαν όπως κάθε χρόνο στο Μόναχο στην ετήσια Σύνοδο για την Ασφάλεια, σοκαρίστηκαν όταν άκουσαν τον Σεργκέι Λαβρόφ να κάνει λόγο για μια μετα-δυτική παγκόσμια τάξη. Και όμως, ο κόσμος υποχωρεί κάτω από τα πόδια τους: οι αραβικοί λαοί αντιστέκονται απεγνωσμένα στους πολέμους και στις ψευδο-επαναστάσεις, ενώ ο λαός των ΗΠΑ εξέλεξε έναν αντι-ιμπεριαλιστή στο Λευκό Οίκο. Οι διοργανωτές το αγνόησαν: προάσπιζαν τα συμφέροντα του βαθέως κράτους των ΗΠΑ ενάντια στη διοίκηση Τραμπ.

Η Σύνοδος για την Ασφάλεια διεξήχθη στο Μόναχο από 16 έως 19 Φεβρουαρίου.¹ Όπως κάθε χρόνο, συγκέντρωσε πάνω από 500 υπουργούς και Ευρωπαίους βουλευτές, καθώς και ξένους επισκέπτες. Πρόκειται για τη μεγαλύτερη διεθνή συνάντηση για την ευρωπαϊκή εξωτερική και αμυντική πολιτική.

Πριν από δέκα χρόνια, το 2007, ο Βλαντιμίρ Πούτιν είχε προκαλέσει σκάνδαλο, όταν ισχυρίστηκε ότι το ευρωπαϊκό συμφέρον δεν ήταν να ακολουθήσει το Πεντάγωνο στις στρατιωτικές περιπέτειες του, αλλά να συμπεριφέρεται με τρόπο ανεξάρτητο.² Επίσης, είχε υπενθυμίσει ότι η χώρα του, η Ρωσία, είναι και αυτή ένα ευρωπαϊκό κράτος, ακόμη και αν εξαιρείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Οι συμμετέχοντες είχαν χλευάσει τον ίδιο και τις αξιώσεις του. Και σύσσωμοι παρέμειναν προσκολλημένοι 'στα φουστάνια' του ΝΑΤΟ.

¹ [Münchener Sicherheitskonferenz](#), επίσημος ιστοχώρος.

² « [La gouvernance unipolaire est illégitime et immorale](#) » (« Η μονοπολική διακυβέρνηση είναι παράνομη και ανήθικη »), par Vladimiroutine, *Réseau Voltaire*, 11 Φεβρουαρίου 2007.

Αυτή τη φορά είναι ο Σεργκέι Λαβρόφ που προκάλεσε σκάνδαλο κάνοντας λόγο για μια μετα-δυτική παγκόσμια τάξη. Είναι σαφές ότι το ΝΑΤΟ έχει χάσει την υπεροχή του όσον αφορά τον συμβατικό πόλεμο, ακόμη και αν κρατά το πάνω χέρι σε ό,τι αφορά τον πυρηνικό πόλεμο. Εκ των πραγμάτων, μετά από 15 χρόνια συνεχούς πολέμου στην «ευρύτερη Μέση Ανατολή», η πλάνη μιας περιφερειακής αναδιαμόρφωσης με μικρο-κράτη των κάτω από 10 εκατομμύρια κατοίκων καθώς και η φαντασίωση της εξάλειψης των κοσμικών καθεστώτων υπέρ μιας δικτατορίας των Αδελφών Μουσουλμάνων έχουν αποτύχει.

Οι Ευρωπαίοι, με ανήκουστο τρόπο, εξακολουθούν να επιδιώκουν αυτόν τον στόχο, ο οποίος τους είχε επιβληθεί από την Ουάσιγκτον, αλλά τον οποίο ο λαός των ΗΠΑ και ο πρόεδρος Ντόναλντ Τραμπ δεν θέλουν πλέον. Έτσι βασίζονται στο βαθύ κράτος των ΗΠΑ (δηλαδή την κυβέρνηση της συνέχειας του Raven Rock Mountain, η οποία οργάνωσε τις επιθέσεις της 11ης Σεπτεμβρίου). Οι πολιτικοί ηγέτες διαρκώς καταγγέλλουν προληπτικά τον υποτιθέμενο ρατσισμό και την ισλαμοφοβία του Ντόναλντ Τραμπ, οι ίδιοι που είχαν επικροτήσει τον Τζορτζ Μπους και τον Μπαράκ Ομπάμα όταν σκότωναν περισσότερους από 3 εκατομμύρια ανθρώπους. Ο Τύπος τους δεν σταματά να προσβάλλει τον Ντόναλντ Τραμπ, τον οποίον παρουσιάζει ως έναν αλλοπρόσαλλο ανίκανο.³

Τρομοκρατημένοι από τη ρητορική του Ντόναλντ Τραμπ, σύμφωνα με τον οποίο το ΝΑΤΟ είναι «παρωχημένο», τους καθησύχασαν οι δηλώσεις των υπουργών του, οι οποίοι, ωστόσο, τους είπαν το ίδιο πράγμα: στην τρέχουσα μορφή του το ΝΑΤΟ δεν έχει λόγο ύπαρξης· πρέπει να μετατραπεί σε μια αμυντική συμμαχία και αν θέλετε να συμμετάσχετε, θα πρέπει να δαπανήσετε το 2% του ΑΕΠ σας για την Άμυνα.

Με εμμονή στο ιμπεριαλιστικό τους παραλήρημα, οι Ευρωπαίοι τρομοκρατήθηκαν από μια πιθανή εγκατάλειψη των αντι-ρωσικών επενδύσεών τους στην Ουκρανία και τη Συρία. Και πάλι οι ασαφείς δηλώσεις τους καθησύχασαν. Οι υπουργοί του Τραμπ επανέλαβαν ότι δεν θα εγκαταλείψουν κανένα ζωτικό συμφέρον των ΗΠΑ στην Ουκρανία και ότι θα επιδιώξουν μια «πολιτική λύση στη Συρία». Πώς, λοιπόν, οι Ευρωπαίοι κατάλαβαν ότι ο αμερικανικός λαός έχει ζωτικά συμφέροντα στις όχθες του Dnipro και ότι «μια πολιτική λύση στη Συρία» σημαίνει την αντικατάσταση της συριακής Δημοκρατίας από τους Αδελφούς Μουσουλμάνους; Απλά επειδή αυτό ήταν ό,τι τους είχε μάθει η κυβέρνηση Ομπάμα. Αυτή η οποία καταγγέλθηκε από το λαό των ΗΠΑ.

Ασφαλώς ο καθένας βλέπει την αναμέτρηση η οποία διεξάγεται μεταξύ, από τη μια πλευρά, της διοίκησης Τραμπ και, από την άλλη, της «κυβέρνησης της συνέχειας των ΗΠΑ». Προκάλεσε σεισμό το γεγονός ότι ο Ντόναλντ Τραμπ απέκλεισε τη CIA και το Γενικό Στρατιωτικό Επιτελείο από το Συμβούλιο Εθνικής Ασφαλείας.⁴ Ο καθένας μπορούσε να παρατηρήσει πώς, με τη σειρά της, η CIA αρνήθηκε να δώσει έγκριση όσον αφορά την Άμυνα σε έξι συμβούλους του προέδρου, κατηγόρησε τον Σύμβουλο

³ “[Κατά του Ντόναλντ Τραμπ: προπαγάνδα πολέμου](#)”, του Τιερί Μείσάν, Μετάφραση Κριστιάν Ακκυριά, *Ινφογνώμων Πολιτικά* (Ελλάδα), *Δίκτυο Βολταίρος*, 7 Φεβρουαρίου 2017.

⁴ “[Presidential Memorandum : Organization of the National Security Council and the Homeland Security Council](#)”, Donald Trump, *Voltaire Network*, 28 January 2017.

Εθνικής Ασφαλείας ότι είναι Ρώσος κατάσκοπος και τον αναγκάστε να παραιτηθεί, και πώς κατηγορεί άλλους τέσσερις υπεύθυνους της προεδρικής ομάδας. Αλλά το να χάσεις ορισμένες μάχες δεν σημαίνει ότι χάνεις τον πόλεμο, και είναι λυπηρό το γεγονός ότι οι Ευρωπαίοι –υποταγμένοι εδώ και πολύ καιρό– δεν το έχουν συνειδητοποιήσει.

Πώς θα μπορούσε κανείς να πιστέψει ότι ο Ντόναλντ Τραμπ θα σάρωνε σε λίγες ημέρες ένα τόσο ισχυρό «βαθύ κράτος»; Και πώς μπορεί κανείς να φανταστεί ότι οι πρώτες του ήττες θα τον κάνουν να παραιτηθεί;⁵

Τα τελευταία χρόνια, αυτή η Σύνοδος για την Ασφάλεια ήταν ένας τρόπος για τη Γερμανία έτσι ώστε αυτή να χρησιμεύσει ως γέφυρα μεταξύ των Ηνωμένων Πολιτειών και των Ευρωπαίων εταίρων της. Φέτος δεν είχε άλλο στόχο παρά να αναγκάσει τους ηγέτες της ΕΕ να επιβεβαιώσουν την υποταγή τους στο βαθύ κράτος των ΗΠΑ, μη λαμβάνοντας υπόψη τη βούληση που εξέφρασε ο λαός των ΗΠΑ, ούτε την αλλαγή στον Λευκό Οίκο.

Ένα προπαρασκευαστικό έγγραφο, το οποίο είχε συνταχθεί από τους Γερμανούς διοργανωτές της Διάσκεψης, δόθηκε στους συμμετέχοντες. Ο Τύπος ήταν προσεκτικός στο να μη το αναφέρει πουθενά. Σ' αυτό το έγγραφο, μπορούμε να διαβάσουμε ένα άρθρο του Volker Perthes, του συγγραφέα του σχεδίου Feltman για την ολοκληρωτική και άνευ όρων συνθηκολόγηση της Αραβικής Δημοκρατίας της Συρίας.⁶ Αυτός ο περίφημος «ειδικός» εκθέτει σ' αυτό το σχέδιο την αντίληψή του για την «ευρύτερη Μέση Ανατολή», ή καλύτερα, την αντίληψη «της κυβέρνησης συνέχειας των ΗΠΑ».⁷

- ▶ 1. [Ακόμη και αν δεν επετεύχθη η αναδιαμόρφωση] η περιοχή αυτή, δεν θα εξέλθει αλώβητη από τους πολέμους και την «Αραβική Άνοιξη». [Δεν τα κάναμε όλα αυτά για το τίποτα].
- ▶ 2. Η σύγκρουση μεταξύ της Σαουδικής Αραβίας και του Ιράν μετατράπηκε σε μια θρησκευτική σύγκρουση σουνιτών και σιιτών [η οποία επισκιάζει τις γεωπολιτικές φιλοδοξίες μας].
- ▶ 3. Ενώ ο καθένας έχει παγιδευτεί σε αυτήν την ψεύτικη θρησκευτική σύγκρουση, κανείς δεν ασχολείται με την κατάσταση των Παλαιστινίων [για το γενικότερο καλό του ισραηλινού αποικιοκρατικού κράτους].

⁵ « [L'Otan suspend ses opérations en Syrie](#) » (« Το NATO διακόπτει τις επιχειρήσεις του στη Συρία »), *Réseau Voltaire*, 16 février 2017.

⁶ « [Η Γερμανία και ο ΟΗΕ κατά της Συρίας](#) », του Τιερί Μείσαν, Μετάφραση Κριστιάν Ακκουριά, *Ινφογνώμων Πολιτικά* (Ελλάδα), *al-Watan* (Συρία), *Δίκτυο Βολταίρος*, 28 Ιανουαρίου 2016.

⁷ « [No order, no hegemon. The Middle East in flux](#) » ("Καμία τάξη, κανένας ηγεμόνας. Η Μέση Ανατολή στο χάος"), Volker Perthes, *Security Challenges* (Germany), *Voltaire Network*, February 16, 2017.

- ▶ 4. Ενώ σύσσωμοι οι Ευρωπαίοι έχουν κουραστεί από αυτά τα ποτάμια αίματος μακριά από το σπίτι τους και εύχονται επιτέλους τον θρίαμβο της Αδελφότητας των Αδελφών Μουσουλμάνων, κανείς στην ευρύτερη Μέση Ανατολή δεν παραδέχεται ακόμα την ήττα του.
- ▶ 5. Κατά τη διάρκεια του πολέμου στη Συρία, οι συμμαχίες δεν έπαψαν να γίνονται και να ξεγίνονται σε περιφερειακό επίπεδο· η πιο πρόσφατη είναι εκείνη ανάμεσα στη Ρωσία, την Τουρκία και το Ιράν, και η οποία δεν αναμένεται [ευτυχώς] να διαρκέσει περισσότερο από τις άλλες.
- ▶ 6. Η Συρία και το Ιράκ δεν θα νικήσουν την τρομοκρατία και δεν θα βρουν την ειρήνη παρά μόνο μέσω κυβερνήσεων χωρίς αποκλεισμούς [δηλαδή, αποδεχόμενες να συμπεριλάβουν την Αλ Κάιντα και το Νταές στις κυβερνήσεις τους].
- ▶ 7. Όλα αυτά δεν θα τελειώσουν, για όλους τους λαούς της ευρύτερης Μέσης Ανατολής, παρά μόνο με ένα μεγάλο διεθνές συνέδριο στο οποίο οι Δυτικοί θα καθορίσουν το μέλλον τους, όπως στο Συνέδριο της Βιέννης (1814), όπου η Τετραμερής Συμμαχία αποφάσισε τη μοίρα του υπόλοιπου κόσμου.

Αναμφισβήτητα, οι Ευρωπαίοι ηγέτες δεν πρόκειται να αλλάξουν ούτε ενώπιον της ψηφοφορίας του λαού των ΗΠΑ, ούτε ενώπιον της Αντίστασης των αραβικών Λαών. Μόνο οι Ευρωπαϊκοί Λαοί μπορούν να τους ξαποστείλουν.

Μετάφραση: Κριστιάν Ακκουριά

Πηγή: www.voltairenet.org/

<https://engymo.wordpress.com>